

večih krajih naši le za malo glasov pri prvih volitvah propali, in zato imamo upanje, da bomo, ko bodo še kedaj nove volitve, zmagali tudi v tem okraju.

V Slovenjegraškem okraju dobil je naš kandidat vis. gosp. baron Goedel 31 glasov, gosp. dr. Schmiderer pa le enega. Lepo so se držali v Konjicah, bilo je 46 proti 6 glasom. V Mariborskih okrajih so naši dali na l. br. 41, nasproti 37, na d. br. pa 30 zoper 29 glasov. Tedaj je bila tudi v teh zmagata naša. V celem je dobil vis. g. baron Goedel 195, g. dr. Schmiderer 113 glasov. To je bilo veselje, ko so naši volilni možje to izvedeli! Nas veseli pa v teh skupinah še bolj to, da se z vsacim letom povzdiguje število naših volilcev, od leta 1878 do 1885 smo jih si pridobili za 262, nasprotniki pa so jih za 71 glasov izgubili. To že nekaj potegne.

In veseli nas to še bolj zavoljo tega, ker nam ni bilo treba pomoči vlade nismo take nikoli prosili, pa bi je tudi ne bili prejeli. Vse na to kaže. Tedaj pa je zmaga slovenska tem bolj častna, ker stoji na ljudstvu samem, na naših zavednih kmetih. To je ravno naše veselje!

2. V mestnih skupinah.

Te niso ne v Celjskih pa ne v Mariborskih za nas z zmago končale. Godile so se 5. junija. V Mariborskih skupinah so si volili nekega dr. K. Ausserer-ja, doma s Tirolov, sedaj pa stanuje na graščini svoje žene v Sevnici. Tedaj Maribor in tovarši so letos že po tujcu segli. 1006 mož si ga je izbralo za zastopnika v državnem zboru, 239 pa jih je zoper njega glasno protestiralo, izmed njih je 237 volilo našega g. dr. Radaja, 2 sta pa bila za nekega Emila Störka. To je vse, kar se da o tej volitvi reči, če še čemo kaj reči, je to, da so bili skoraj vsi — le malo je izjem, pa so zato tem častniše — ki smejo pred ali pa za svojim imenom pisati „c. kr.“ za-nj, tedaj za moža, ki stoji, saj če ga sodimo po govorjenju, že bolj zunaj, kakor v našem lepem cesarstvu. Pa tudi v Celjskih skupinah se ni drugače godilo. Tam so si izvolili tovariša prejšnjega v mišljenju pa tudi v kričanju, g. dr. R. Foregger-ja. Naj jim bo!

Kakor se človek lahko prepriča iz števil, tako so tam prav „c. kr.“ možje odločili zmago g. dr. Foreggerja. Kjer namreč teh gospodov ni, kakor v Ljubnem in Mozirju, tam je kandidat zmerne konservativne stranke g. ces. svetovalec Jos. Jerman dobil vse glase. Izvzeti je samo Vitanje, pa to mu ne služi v čast. Kjer pa je „c. kr.“ gospode malo, kakor v Gornjem gradu in v Sevnici, tam je imel skoraj vse za-se, drugod pa, v Celju na čelu in potlej v Brežicah, v Kozjem itd. je dobil nasprotnik c. kr. vlade, g. dr. Foregger večjo manjšo večino. To je čudno, toda če se ne zdi to c. kr. vladi čudno, pa je še nam lahko prav. Bolj vladnim, kakor je vlada sama, nam ni treba biti. Za nas, to vemo, še zdaj v mestih in trgih ni tal, pa lepo število glasov za g. dr. Radaja v Mariborskih in še

večje za g. ces. svetovalec Jermana v Celjskih skupinah nam je porok, da nam tudi v mestih še zasilje kedaj solnce zmagae. (?)

Volilni možje v Mariborski kmečki skupini.

Da ves slovenski svet zazna imena onih poštenjakov, kateri so 2. junija majki domovini čast izkazali, ter se niso bali sovražnih nemškutarjev in so volili narodnega kandidata, podamo njih imena tukaj očitno.

Narodno volili so: Pri sv. Ani Matevž Šoštar, v Brezji J. Košir; v Bistrici pri Lembahu Janez Robič, Jakob Srnec, v Ciršaku Leopold Hauc, v Ciglencah Jožef Jug; v Činžatu Simon in Blaž Hauptman, v Cirknici Franc Fluher; v Cmolniku Fr. Grizold in Miha Srnec, v Črešnoveh J. Dounik in Franc Bruner, v Cigoncih Matija Golob, v Zg. Dupleku Fr. Taler in M. Kocbek, v Sp. Dupleku Fr. Pečar, v Dragučovi Franc Protner, na Dežnem M. Novak in Fr. Babšek, v Framu S. Gabere in J. Gert, v Hošnici Fr. Mlakar, v Hrastovcu Blaž Slatenšek, pri št. Ilju A. Merčnik, Ant. Taler, J. Ferk, pri sv. Jakobu J. Marzidovšek, Fr. Šijanec, Filip Trojner, Fr. Breznik, Karl Rošker, J. Lorber; v Jarenini J. Ornik, J. Slekovec; v Jelovci M. Kaube; v Ješencih Fr. Pungartnik, v Jelovci M. Lendovšek, v Kameci Fr. Švare in J. Ledinek, v Karčevini M. Marinšek, pri sv. Križu M. Elšnik, Anton Hutter, J. Horvat; v Kumenu Jožef Korman, Fr. Ledenik, pri zg. Kungoti M. Šinko, J. Nerat; v Lembahu Fr. Robič, v Lobnici M. Repolusk in Matej Lobničar; v Loki J. Trglee, v Laporji L. Rak, v Loznici Fr. Petan, v Laznici Pavel Venguš, v Lesičji vesi Lorenc Šuc, pri sv. Marjeti na Dr. polji Lovrenc Klasinc, pri sv. Marjeti na Pesnici Fr. Vakaj in J. Marko, pri sv. Martinu M. Kolenko, v Morju M. Koren, pri sv. Miklavžu Vouk, v Modražah U. Ogrinec, v Pohorju L. Visočnik, v Pesnici J. Weingerl, J. Jager, pri sv. Petru J. Fluher, A. Velebil, J. Lorber, A. Lorber, v Podovi Fr. Fingust; v Poličji vesi N. Jager, v Pečkah Jože Kolar in Pavel Žnidar; v Pokošah Ferdo Pogorevc; v Poličanah J. Detiček in J. Vizjak, v Prečrežu J. Jernejšek, v Račah J. Požegar in S. Kotnik, v Rušah J. Kodrič in Fr. Pinterič, v Rancah J. Koren in M. Černe, v Rancenbergu J. Russ, v Rogozi St. Fridl, v Rotenbergu P. Karničnik, v Slivnici A. Vehovar, St. Šunko, v Selnici pri št. Ilju J. Jager, Fr. Dorner, v Smrečnem M. Motale, na Stanovskem Pavel Urlep, v Statenbergu Juri Švagan, Fr. Vantur, na Stopnem J. Mesarič, v Volčjem dolu J. Polančič, v Vrtiču Fr. Marko, v Vrhlogi Fr. Papež in St. Mlakar, v Vrhovlji V. Sagadin, v Tinjah M. Pongračič,

J. Šager, Lenart, v Gorici Juri Lah. Slava vrlim možem, njih imena stojé v zlatih bukvah domovine.

Izostal je 1, namreč Grušovnik iz Valca, V črnih bukvah sramote pa so ti-le:

V Brestenici Jožef Wiesthaler, Jožef Strohmeier, v Bergenthalu J. Löschnig in G. Reschman, v Zerkoveih, Schoher, v Cigoncih M. Golob, v Dobreni N. Stingel, v Digošah Jurič, v Freiheimu Gregor Fric, v Gradiški T. Kramberger, v Grušoyi J. Ribič, Fr. Grabušnik, v Hočah F. Witzler in Karl Novak, v Janževem vrhu J. Heu in Fr. Hoisl, pri sv. Jurju na Pes. Fr. Smonig, J. Dobaj, Pavl Popler, v Kaniži Fr. Rošker, v Karčovinii F. Wolfzettel, v Krecenbahu Skerbing Fr. in T. Schiker, pri zg. Kungoti V. Šel, v Kalšah N. Polanec, v Kovačevi F. Jauernik, v Leitersbergu L. Albenberg, J. Pirker, J. Purgaj, A. Lopič, pri sv. Lovrencu Štefan Fasching, P. Kellner, R. Millemoth, pri sv. Marjeti na Dr. polju Simon Premsl, pri sv. Martinu na Pohorji J. Strehar in J. Korošec, v Orehovi vesi Peter Löschnigg in Anton Horvat, v Oseku Fr. Kornfeld in V. Deutsehman, v Ogljensaku M. Stern, v Pekrah Franc Kaiser, v Pivoli G. Grashitz, na Plaču J. Menhart, v Pobrežju P. Rat in J. Reibenschuh, v Sp. Pulskavi St. Rudolf in A. Wagner; v Peklu J. Bauman, v Razvanji J. Ferk, M. Ursig, J. Kos, M. Onič, v Rotenbergu P. Dietmayer, v Radvanji M. Wretzl in J. Rath, v Ritoznoji Simon Ačko, v Studenci J. Pec, M. Bauer, J. Strasser, v Skokah M. Katz, v Slemenu Alojz Marčič, v Spičniku Gašp. Dreisiebner, v Sulzthalu G. Černe, v Svičini M. Wresner in Neuwirt, v Šentovci Šift, v Studenicah Podpečan, v Valeu Simon Srnko, v Vojtini Fr. Majal, v Gaberniku J. Rober.

Ker smo zmirom pripravljeni bližnjega na boljše soditi, zato menimo, da so ti-le zaslepljeni takrat tako ravnali. Upamo pa, da so zdaj svojo slepoto spoznali in da bodo zanaprej na naši strani — na strani pravice.

Gospodarske stvari.

Zelena klaja in paša.

II. Da je hlev zadosti čeden in snažen, mora biti vedno zadosti stelje na razpolaganje. Za vpejljavo vspešne paše je bistveno ista previdnost potrebna, kakor je pri začetku z zeleno klajo potrebna. Mnogokrat pa je pri začetku paše dosti težavnejše vse potrebno vpejljati.

V tem in še v drugih gospodarstvenih razmerah je vzrok, zakaj ima krmiljenje v hlevu in pa paša v pametni menjavi dostikrat prednost pred samo pašo.

Tudi pri paši mora kmetovalčeva skrb v prvi vrsti biti na to obrnjena, da ima živina vsaki čas izdatne in zadostne paše. Navadno nastopi sred poletja pomanjkanje paše, katero še le paša po strniščih zopet konča. To pomanjkanje je posebno nevarno zlasti za mlajša živinčeta deloma po nezadostivni reji sami na sebi, deloma pa po poznejši sledeči menjavi v krmi. Povsodi, kjer paša nezadostuje, se mora z drugo klajo priskočiti.

Tudi suhe klaje, slame ne sme manjkati. Posebno potrebno je v slabih letinah pri dolgem deževju, na vlažnih, mokrih, nižavih, kislih pašnikih in pri mladih sočnatih deteljiščih. Vsem nedostatom, ki iz tega izvirajo, se s tem krepko odpomore. Poklada se slama od časa do časa, ali o slabem vremenu, ali pri slabi paši skozi celo poletje ali samo zjutraj ali pa tudi zjutraj in zvečer. Posebna skrb se mora obračati na to, kako se vpliv slabih vremenskih razmer na živinčeta obmeji in zabrani. Dolgo trpeča vročina in pa vlažen, mrzel zrak se mora tukaj najbolj v ozir jemati.

Prestop od hlevnega krmiljenja do popolne reje na paši se mora tudi polagoma goditi. To pa ne le zavoljo raznosti krme, ampak tudi zaradi tega, da se živali prestege zraka in vremenskega vpliva privadijo. Tudi, kedar se paša menjava, se mora to polagoma goditi, zlasti če so pašniki med seboj, kar se tiče redivne moči in drugih učinkov, zelo raznolični.

Vode za napajanje ne sme manjkati. Tu veljajo tiste varovavne določbe, katere veljajo pri zeleni klaji. Kedar se živina zaganja na pašnike, ki so mokrotni, zlasti pa od slane pobeljeni in taki, ki so po ponočnih mrazovih trpeli, se mora s posebno previdnostjo postopati. Vendar pa prvi niso toliko nevarni, kakor se navadno misli.

Varovati se je spomladi, da se živina prenašlo ne začne na pašo goniti, jeseni pa predolgo na pašo spušča.

Na pašnike, ki imajo netečne in ne zdrave trave na sebi, bi se živina sploh ne smela na pašo zaganjati, ali pa vsaj le, da se do pol sitosti napase. —

Vseh pašnikov, na katerih se nahaja črviya zalega, tako imenovana gnjilobna mesta, ali pa na katerih so zdravju škodljivi izhlapi bi se moralo skrbno izogibati, ali pa živina se le od časa do časa na nje zaganjati.

Sejmi. 15. junija: Lembah, Planina, Kostrivnica, Oplotnica, Mozirje, Pobrež pri Ptuji. 20. jun.: Gornja Radgona, Vitanje.

Dopisi.

Iz Slov. goric. (Volilni shod). Naš drž. in dež. poslanec velezasluženi g. Bož. Raič je bil naznanil, da hoče 2. junija pri sv. Juriju na Ščavnici sklicati volilni shod, kakor mi je pisal: „Zbog dostojnosti in zato, da me osobno spoznajo volilci,